

ბავთი დირს			
12	10	6	6
11	9	5	5
10	8	4	4
9	7	3	3
8	6	2	2
7	5	1	1

ივერი

გაულის დასაყვილი და...
დასაყვილი და...
დასაყვილი და...
დასაყვილი და...

1877—1890 საბოლათიკო და სალატიურის გაზეთი 1877—1890

დღესასწაულის ბაიონი... 11

ნანო ზაქარია მამაცი...
ნანო ზაქარია მამაცი...
ნანო ზაქარია მამაცი...

მოსამყარებელი კლასები
მოსამყარებელი კლასები
მოსამყარებელი კლასები

სასწავლებელი
ს. ბ. გლოვიანი
სასწავლებელი

რუსეთში რაც უნდა მოუყავ...
რუსეთში რაც უნდა მოუყავ...
რუსეთში რაც უნდა მოუყავ...

უკლებელი
უკლებელი
უკლებელი

უკლებელი
უკლებელი
უკლებელი

როგორ დიდობა მთებში...
როგორ დიდობა მთებში...
როგორ დიდობა მთებში...

არის იაფი, როცა კაცს შინ გასა...
არის იაფი, როცა კაცს შინ გასა...
არის იაფი, როცა კაცს შინ გასა...

მე ვისი რა ისევედა საზღვარ...
მე ვისი რა ისევედა საზღვარ...
მე ვისი რა ისევედა საზღვარ...

ნეტავ მუღბულად მაქცია...
ნეტავ მუღბულად მაქცია...
ნეტავ მუღბულად მაქცია...

სტილადს ხელს უწყობს გეომო...
სტილადს ხელს უწყობს გეომო...
სტილადს ხელს უწყობს გეომო...

სტილადს ხელს უწყობს გეომო...
სტილადს ხელს უწყობს გეომო...
სტილადს ხელს უწყობს გეომო...

სტილადს ხელს უწყობს გეომო...
სტილადს ხელს უწყობს გეომო...
სტილადს ხელს უწყობს გეომო...

მეტეული იქნება. ეს ყველა...
მეტეული იქნება. ეს ყველა...
მეტეული იქნება. ეს ყველა...

მეტეული იქნება. ეს ყველა...
მეტეული იქნება. ეს ყველა...
მეტეული იქნება. ეს ყველა...

მეტეული იქნება. ეს ყველა...
მეტეული იქნება. ეს ყველა...
მეტეული იქნება. ეს ყველა...

ინსენი რას ამბობს თვით „სეკესტო“ თავის „მაკარიონის“ შესახებ.

— კარვად მასხოვს, ის სწორად, რომ „არაიკი შეეფერა ლტოლვილთა მართლად პოეტის, მთავარმწიფის ჩემს პოემაში, საჭიროა საქმის მკარანე კაცისაგან მარტო შევიდნაშენე თვალის გადავლება. ბატონი უმნიშვნელ და არა მკარანე დამფასებელი ამბობს რომ მჭირთ თვით პოემისა არა-კი უხილავს, თორე ვინაღ იმ ლექსებში პოემისა ვერ იგნორებს, ის ღირსი არ არის დამფასებლობის და ესტრუქტურა გრძობით ლატკათა.“ შემდეგ კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევში ხალხი?“

— დაღ, კარვად გბოვებთა, რომ გოგირკ ამბობს, ვერა შედლებ იწყება. სიყვარულ მემართება ვილხასა და დიდის გინობით ვიწყება: „შენ, ვინც დაწვე და დამარხე ბრწყინვალე ჩემ ჰესის ვაწესებელი... ვინც დამიკალი ნება უპაწყოილი, სივლის ნაჯადი, თავისუფლები და ჩუქულადა დახაზულ შეღზე უფსკრული სასა-...“

— კმარა, ვერაფერი პოემა და ქართული; დასრულები ვარსკლავი (?) დაკლული ნება უმარულია და შეღზე დაქვეპული უფსკრული სასა-...“

— მოითმინე. შემდეგ აწერილი აქვს გმირი პოემისა მაკარიონი და გმირი რიგი მწყევსი ქალი, ამ მაკარიონის სახელი. მაკარიონს სიყვარული ოთხის სტროქითი ასწერს და მერე ისე ნათლად, რომ ესლეს თვალწინ მიდგა. აი ეს ადგილი:

— მაკარიონი სდგას პონამირის შვილი, სიყვარული მაკარიონი. მაკარიონი და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

— მაკარიონი გრაგუნა ბრწყინვალე შედგამს, გულში გულით მესხებში და რადც ნათი ვიდის უწერული სტრუქტურა შეღზე მესხებიან.“

სიმღერას რომ ათავებს, ქალი ამბობს: „არა, სიყვარული შეგნობს:“

— მაკარიონი სდგას პონამირის შვილი, სიყვარული მაკარიონი. მაკარიონი და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

— მაკარიონი სდგას პონამირის შვილი, სიყვარული მაკარიონი. მაკარიონი და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

— მაკარიონი სდგას პონამირის შვილი, სიყვარული მაკარიონი. მაკარიონი და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

— მაკარიონი სდგას პონამირის შვილი, სიყვარული მაკარიონი. მაკარიონი და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

აქამდე ჩავიხსენებ თუ არა, ამ დროს, სიყვარული რომ ესთქვით, კარვლის „გრუსინი“ მოამისმა, ავიხსენებ და ჩემი წუთის ამბავი აღარასდროს იყოს. ფანჯრიდან გავხსენებ და დავინახე, რომ ქული იდლიაში ამოტარა და გარბოდა, რაც ძალიან ღამე ჰქონდა...

ბ ა რ კ ე ე ი

— აქამდე რა არის ეს „მაკარიონი“ და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

— აქამდე რა არის ეს „მაკარიონი“ და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

— აქამდე რა არის ეს „მაკარიონი“ და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

როგორ მოგვინათ, თ. გემრეთი. სიყვარული მოგვინათ და სირცხვილი ბოროტება? მავრამ ეს კარვად არის, ბოლოს და ბოლოს, რაკი ემზი შედის, ისე იქნება შატრეველი თავადი, რომ ბოლოს სტრუქტურისაგან არ უარ-ჰყოფს, იმ კონსტრუქციის, რომლის ერთ-ერთი უარდალო დასასრულეა სიყვარული სიყვარული მოგვინათ.

— აქამდე რა არის ეს „მაკარიონი“ და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

— აქამდე რა არის ეს „მაკარიონი“ და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

— აქამდე რა არის ეს „მაკარიონი“ და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

რუსეთი

— აქამდე რა არის ეს „მაკარიონი“ და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

— აქამდე რა არის ეს „მაკარიონი“ და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

— აქამდე რა არის ეს „მაკარიონი“ და ტან-ხელის ამოწმებელი, ბოლო მაკარიონი სდგას ვინაა კოვნი. იმ ქალის აწერია, სწორად ის აღვილი, რომლის შესახებ თვით სიყვარული კითხვობს: „პოემა არ არის მაშინ იმ ლექსში, რომელსაც ჰვალაობს მწყევსი ხალხი?“

